

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gonzali Sylveriae, Societatis Iesv Sacerdotis

Godinho, Nicolao

Coloniae Agrippinae, 1616

Tongem Sylueria defertur, & Regem regiosq[ue] baptizat. Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44032

mitescere, & humanis atque etiam vrbanis moribus
assuefieri.

*Tongem Sylueria defertur, & Regem re-
giosq; baptizat.*

CAP. V.

GONZALVS sub ipsas sanctioris hebdomadæ
ferias morbo, diuina ope vt dixi, superato,
postquam sacra morientis & resurgētis Christi my-
steria, concurrētibus ad Inambanis portum omni-
bus, qui circum erant, Lusitanis, Ecclesiastico ritu
celebrauit, mox Casrum humeris sublatus, Ton-
gem defertur. Vt autem ipsum, & eius socium
Andream Costam aduentare audisset Andreas
Fernandus, sicut erat, corpore admodum imbe-
cillo, & viribus penè consumptis, contineri non
potuit, quin procul ab vrbe obuiam procederet ve-
nientibus, & se infirmum infirmis coniungeret.
Gonzalus enim nondum erat viribus confirmatus,
& ipse Costa valetudine etiā vtebatur valde incom-
moda: vbi ad congressum venēre, vix dici potest,
quanto, inter præclara fraternæ caritatis & beneuo-
lentix signa vtrinq; exhibita, gaudio spiritus perfusi
sint. Non putauit Gonzalus sibi cunctandum. De via
fessus, nec satis consistens, Regem adit, datas ipsi à
Constantino Prorege literas affert, aduētus sui cau-
sam exponit. Hisce rebus maiorem in modum lætus
Rex, ita in primis literas accepit, vt se à Prorege sin-
gulariter honoratum, palam testificaretur. Mox
Reginam, principes filios, cæteramq; domus suæ
nobilitatem ad audiendum Gonzalum acciri iubet.
Adest frequens aulæ regix nobilitas. Adsunt & alij
Casres notæ inferioris, nobilibus permisti. Tum at-
tentis omnibus ac stupentibus de Christi fide dicere
Gonzalus

Gonzalus aggreditur, primaque ponit Christianae doctrinae fundamenta. Pauca eo die inculcata, reliqua in sequentes omissa, & pedetentim exposita, donec aptè omnes Christianis præceptionibus instructi, & coelesti lauacro idonei iudicati. Tum verò celebritate, ut locus ferebat, maxima, splendidoque rerum variarum apparatu, lustrali aqua simul aspersi Rex, Regina, Regij liberi, propinqui, nobiles permulti, & quotquot ferè in aula erant. Constantini nomen impositum Regi, in memoriam & magni Constantini Imperatoris, sub quo florere Christiana religio olim cœpit, & Constantini Brigantij tunc Indiæ Proregis, de ipso Tongensi Rege, deque eius ad Christi conuersione optimè meriti. Regina Catharina, Reginae soror Isabellæ nomen accepit. Illa à Catharina Ioannis Tertij Lusitanorum Regis coniuge, & Caroli Quinti Imperatoris sorore, hæc ab Isabella Odoardi Principis vxore, Iamij Brigantinorum ducis filia, atque eiusdem Proregis Constantini sorore. Regis filij & alij viri principes alijs quoque Lusitanorum principum nominibus honorati sunt. Septem hæc hebdomadas commoratus Gonzalus est, quo tempore tantum Christo adscripsit Aethiopum numerum, quantum studiosissimus quisque posset optare, sed non erit à loco alienum, quid ipse hac de re ad socios, qui in India erant, è Cafraria scripserit, ex quadam eius epistola proponere, sic enim post alia: Duplici ego de causa, carissimi fratres, hæc ad vos scribo: prima ut illud meminere, quod nemo vestrū ignorat, neq; ignorare potest, si Deo, eiusque obsequio iuxta sacrosanctæ obedientiæ præscriptum totos nos ac penitus traderemus, fore ut ille nobis vita & salus sit, omniaque ad vitam & salutem necessaria abundantissime suppe-

suppe-

suppeditet: altera est, ut intelligatis, cum morbo aliquo vel alio vitæ incommodo Dei causa praepe- dimur, tunc ipsum per se nostra gerere negotia & otiosam atq; inanem esse hominis operam, quando sine illa aliquid sibi diuina bonitas agendum assu- mit: quare sine vllam sanitatis passi iacturam, siue a- lijs inuoluti malis à proposito retardemur, ferenda nobis æquo animo omnis rerum vicissitudo est, ac tota nostri, nostrorumq; negotiorum cura in Deum iactanda; ipsique infinitæ semper agenda gratiæ, quod efficere solus velit, quæ nos ob animi nostri elationem & prauitatem corrumperemus potius, quàm efficeremus. In nobis ipsis obseruate, carissi- mi fratres, quod dico. Cum enim grauissimo omnes teneremur morbo, essemusque ad omnia planè ine- pti, multò plus diuina præstitit bonitas, quàm viri- bus integris sperare, aut etiam cogitare nos ipsi po- teramus. Nihil igitur nostra ægritudo nobis, aut Ca- frum conuersioni incommodauit; quin potius ma- gnum attulit adiumentum, ut & virium nostrarum infirmitatem, & immensam Dei clementiam meliùs agnosceremus. Quod ad me attinet, in Monomota- pæ regnum, Duce numine, propediem proficiscar. Aiunt plurimum illic Dæmonē artibus suis & præ- stigijs valere, nec miseros tantùm Cafres vanis su- perstitionibus irretitos dare in barathrū præcipites, sed ijs quoq; qui à vero Deo stant, insidias tendere, & miris in eos modis fauere. Ego cœlesti fretus au- xilio diaboli vim & dolos nihil timeo. Tantùm opto, ita me Deus iuuet, ab eius diuina voluntate ut ne- latum quidem vnguam vnquam discedam.

Hoc ut præstem, vestris mihi preci- bus obtinete.

(:)

Tongò